

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Svk/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1716205381
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Valašiková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:1716205381.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne 1/: U.. Q. F., dátum narodenia XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX, XXX XX Q. a žalobkyne 2/: B. P., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, XXX XX . F., proti žalovanému: Okresný úrad Pezinok, katastrálny odbor, so sídlom Radničné námestie 7, 902 01 Pezinok, v konaní o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. OK 2114/2009 zo dňa 24.11.2009, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobkyne 1/ proti uzneseniu Správneho súdu v Bratislave, č. k.: 4S/51/2024- 102 zo dňa 24. apríla 2024, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa odmieta.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) uznesením č. k.: 4S/51/2024- 102 zo dňa 24. apríla 2024 (ďalej ako „napadnuté uznesenie“) podľa ust. § 98 ods. 1 písm. d) a e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu žalobkyň v 2. až 4. rade, ktorou sa domáhali preskúmania zákonnosti opatrenia žalovaného č. OK 2114/2009 zo dňa 24.11.2009 (ďalej ako „napadnuté opatrenie“), ktorým žalovaný oznámil žalobkyňi 2/ vybavenie jej sťažnosti na postup Správy katastra Pezinok, konkrétne „prešetrovanie vkladu kúpnej zmluvy na LV č. XXXX a nevykonanie zápisu Osvedčenia o dedičstve po nebohej Q. M., predtým vydatej O., rod. A.. j. 31D 3016/04 Dnot 42/05 správou katastra. O nároku na náhradu trov konania rozhodol správny súd podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiadna zo žalobkyň nemá právo na náhradu trov konania. Súčasne správny súd priznal žalobkyňiam nárok na náhradu trov kasačného konania, nakoľko boli žalobkyne v konaní pred kasačným súdom úspešné.

2. Správny súd v časti žaloby žalobkyne 1/ uviedol, že sa domáhala súdneho prieskumu napadnutého opatrenia, v konaní o ktorom nebola účastníčkou konania. Zdôraznil, že aktívnu legitimáciu žalobkyne v 1/ ako procesnú podmienku v konaní skúma správny súd počas celého súdneho konania a dospel k záveru, že aktívna legitimácia žalobkyne v 1. rade nie je daná. Vo vzťahu k predmetnému súdному konaniu správny súd uviedol, že nie sú kumulatívne naplnené podmienky uvedené v § 178 ods. 1 SSP, pretože žalobkyňa 1/ nebola účastníčkou administratívneho konania (čo vyplýva z administratívneho spisu a napadnutého opatrenia) a zároveň nedošlo k ukráteniu na subjektívnych právach žalobkyne 1/.

3. V časti žaloby žalobkyne 2/ správny súd konštatoval, že žalobkyňa 2/ podala žalobu po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby. Z administratívneho spisu mal za preukázané, že žalobkyňa 2/ podala žalobu voči napadnutému opatreniu, ktoré bolo vydané v roku 2009, dňa 30.08.2016, a teda po niekoľkých rokoch od oznámenia napadnutého opatrenia. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v uznesení sp. zn.: 6Sžk/32/2020 zo dňa 06.07.2021 v bode 19. a 20. jednoznačne konštatoval, že „krajský súd nepochybil vo vzťahu k žalobcovi v 2., keď konštatoval, že tento mal vedomosť o zásahu orgánu verejnej správy už od roku 2009.“

4. Proti právoplatnému uzneseniu správneho súdu podala žalobkyňa 1/ (ďalej ako „sťažovateľka“) kasačnú sťažnosť.

5. Sťažovateľka v kasačnej sťažnosti namietala, že správny súd mal sťažovateľku upozorniť na skutočnosť, že nie je účastníkom konania podľa SPP, keďže ju vyzval na zmenu podania žaloby. Podľa názoru sťažovateľky, Správa katastra Pezinok zapísala zmeny na liste vlastníctve č. XXXX čím malo byť porušené jej ústavné právo na nedotknuteľnosť vlastníckeho práva, pričom sa naďalej odvolávala na úpravu iného zásahu orgánu verejnej správy podľa § 3 písm. e) SSP. Sťažovateľka ďalej namietala, že bolo porušené jej ústavné právo na dedenie a bolo jej znemožnené, aby sa vyjadrila ku administratívne konaniu Správy katastra Pezinok (dnes Katastrálny odbor, Okresný úrad Pezinok).

6. Sťažovateľka ďalej poukázala na § 36a zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v rozhodnom znení (ďalej len „katastrálny zákon“), podľa ktorého bola Správa katastra povinná skúmať pri zápise práv predložené listiny z hľadiska splnenia podmienok tam ustanovených. Podotkla, že na základe administratívno-právneho rozhodnutia katastra na základe predloženia nehodnovernej zmluvy v spojitosti s porušením zákonnej povinnosti katastra informovať ju o tejto skutočnosti, prišla o dedičstvo. Záverom dodala, že: „žiadam o preskúmanie celej správnej žaloby a navrátenie veci do ex tunc právneho stavu- následne kataster vyzval všetky osoby dotknuté stratou vlastníckeho práva na stretnutie s osobami , ktoré si uplatňujú nárok na ich majetok zapísaný na LV - a až keď sa nedohodnú, záujemcovia s novou kúpnu zmluvou si môžu pravosť tejto zmluvy dať overiť na súd a až keď súd by rozhodol o pravosti tejto zmluvy, môžu si ďalej uplatniť svoje práva na katastri- v tomto konkrétnom prípade bol postup katastra nie len v rozpore s katastrálnym zákonom, ale aj s Ústavou, ktorá chráni vlastníctvo. Zároveň žiadam, aby bol žalovaný iný orgán štátnej správy a bola som žalobkyňou“ .

7. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 12.08.2024, v ktorom uviedol, že sa s obsahom kasačnej sťažnosti nestotožňuje v celom jej rozsahu. Uviedol, že žalovaný zápis vlastníckeho práva v prospech dotknutých osôb bol uskutočnený na základe právoplatných listín a dodržania postupu podľa ustanovení § 34 a nasl. katastrálneho zákona. Správny orgán podľa neho nemá oprávnenie posudzovať právnu stránku právoplatných rozhodnutí, no má právo vrátiť právoplatné rozhodnutie na opravu v prípade ak sú splnené zákonné podmienky pre vykonanie opravy rozhodnutia v zmysle § 42 ods. 4 katastrálneho zákona. Uviedol, že nakoľko proti sebe existujú rôzne právoplatné verejné listiny k tým istým nehnuteľnostiam, nie je možné z meniť zápis na príslušnom liste vlastníctve v prospech žalobkyň, keďže žalovaný nemá oprávnenie zrušiť zápis vlastníckeho práva vykonaného na základe právoplatných rozhodnutí. Záverom dodal, že sa stotožňuje s rozhodnutím Katastrálneho úradu Bratislava č. OK 2114/2009. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle § 461 SSP zamietol.

8. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadrila aj žalobkyňa 2/ podaním zo dňa 09.08.2024, v ktorom uviedla, že uvedené spory vznikli pri dedičskom konaní, pričom katastrálny úrad nemal jej sťažnosť za oprávnenú.

9. Prejednávaná vec bola dňa 12.09.2024 predložená Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej ako „kasačný súd“ alebo „Najvyšší správny súd“), ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie, podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na kasačnom súde bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 4S sp. zn. 4Svk/17/2024.

10. Najvyšší správny súd ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľky bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nemá obligatórne náležitosti upravené zákonom (§ 445 ods. 1 písm. c) a d) a § 440 ods. 1 a 2 SSP), a to z dôvodov uvedených nižšie.

11. Podľa § 445 ods. 1 písm. c) a d) SSP v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),

d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

12. Podľa § 453 ods. 1 SSP kasačný súd je viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti; to neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý kasačnou sťažnosťou nebol dotknutý.

13. Podľa § 453 ods. 2 SSP kasačný súd je viazaný sťažnostnými bodmi; to neplatí, ak napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní, v ktorom správny súd nebol viazaný žalobnými bodmi. Na dôvody, ktoré účastník konania uviedol až po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, kasačný súd neprihliada.

14. Podľa § 459 písm. e) SSP kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak nemá náležitosti ustanovené týmto zákonom, bol dodržaný postup podľa § 450 ods. 1 a nejde o prípady podľa § 449 ods. 2 písm. b) a c) SSP.

15. Kasačná sťažnosť predstavuje osobitný opravný prostriedok majúci povahu mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je možné napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu vydané

v správnom súdnictve. Konanie o kasačnej sťažnosti je teda samostatné konanie, účelom ktorého je posúdenie, či zo strany správneho súdu v konaní, respektíve pri jeho rozhodovaní, došlo k porušeniu zákona.

16. Po preskúmaní súdneho spisu kasačný súd zistil, že hoci sťažovateľka podala kasačnú sťažnosť včas ako oprávnená osoba, kasačná sťažnosť bola v zásade vyjadrením jej všeobecnej nespokojnosti s konaním orgánov verejnej správy. Absentovalo v nej náležité vymedzenie a odôvodnenie sťažnostných bodov - čo sťažovateľka spochybňuje, vymedzenie právneho posúdenia, ktoré považuje za nesprávne a v čom má spočívať jeho nesprávnosť. Podaná kasačná sťažnosť neobsahovala žiadny sťažnostný dôvod a ani vymedzenie dôvodov podľa ust. § 440 ods. 1 písm. a) až j) SSP. Rovnako kasačný súd podotýka, že ani zo samotného obsahu kasačnej sťažnosti nebolo možné vymedziť dôvody kasačnej sťažnosti sťažovateľky, ako ani sťažnostný návrh (petit) na zrušenie napadnutého uznesenia. Rovnako sťažovateľka v kasačnej sťažnosti nijakým spôsobom nereagovala na právne posúdenie či samotný obsah napadnutého uznesenia, prieskum ktorého je predmetom tohto konania.

17. Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že správny súd sťažovateľku nevyzýva na doplnenie kasačnej sťažnosti, ak neobsahuje náležitosti podľa § 445 SSP, vyzýva len na odstránenie vád podľa § 449 SSP, ak sťažovateľka nebola riadne o povinnosti povinného zastúpenia advokátom a spisania kasačnej sťažnosti advokátom poučená, ak je právne zastúpenie v kasačnom konaní obligatórne.

18. Kasačný súd zistil, že sťažovateľka v kasačnej sťažnosti neuviedla žiadne sťažnostné body v zmysle § 445 ods. 1 písm. c) a d) SSP, pričom o náležitostiach kasačnej sťažnosti bola v rámci napadnutého uznesenia riadne poučená. Rovnako bola sťažovateľka poučená o skutočnosti, že sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP) ako aj, že kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi v zmysle § 440 ods. 1 písm. a) až j) SSP. Zároveň bola poučená, že v zmysle § 440 ods. 2 SSP, ak dôvod kasačnej sťažnosti je vymedzený podľa § 440 ods. 1 písm. g) až i), musí byť vymedzený tak, že sťažovateľka uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

19. V danom prípade sťažovateľka neuplatnila dôvody kasačnej sťažnosti podľa žiadneho z uvedených ustanovení SSP, pričom nenamietala ani žiadne iné skutočnosti v zmysle ustanovení SSP, ktorými je pri rozhodovaní kasačný súd, až na výnimky uvedené v zákone, viazaný. Rovnako nebolo možné, vzhľadom na absenciu akýchkoľvek dôvodov v podaní sťažovateľky, z jej podania zistiť viazanosť správneho súdu žalobnými bodmi. Rovnako sťažovateľka neuvádzala konkrétne nesprávne posúdenie veci, nešpecifikovala ani žiadnu právnu otázku a neuviedla, prečo zaujal správny súd nesprávny právny názor na jej riešenie. Z obsahu kasačnej sťažnosti sťažovateľky vyplývala len jej subjektívny názor a nespokojnosť s postupom katastra (ktorý nekonkretizovala) ako aj so závermi dedičského konania, pri ktorom mala prísť o vlastníctvo a stratiť tak majetok po poručiťoch. Uvedená otázka však nesúvisiac s dôvodmi rozhodnutia napadnutého uznesenia správneho súdu ani nepatrí do právomoci správneho súdnictva (§ 6 ods. 1 SSP).

20. Záverom kasačný súd dopĺňa, že je viazaný kvantitatívnou stránkou kasačnej sťažnosti a preskúmava rozhodnutie správneho súdu len v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý. Rozsah kasačnej sťažnosti má podstatný vplyv na preskúmovaciu činnosť kasačného súdu, nakoľko kasačný súd je v zmysle § 453 ods. 1 a 2 SSP viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti ako aj sťažnostnými bodmi, okrem prípadov vymedzených zákonom (ktoré v tomto prípade nenastali). Kasačný súd teda nemá oprávnenie za sťažovateľku dôvody nezákonnosti napadnutého uznesenia vyhľadávať a ani dopĺňať dôvody jej kasačnej sťažnosti.

21. Z uvedeného dôvodu kasačný súd vyhodnotil, že kasačná sťažnosť sťažovateľky neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 445 ods. 1 písm. c) a d) SSP a uvedený nedostatok predstavuje prekážku, brániacu vecnému preskúmvaniu napadnutého uznesenia v konaní o kasačnej sťažnosti. Vzhľadom na to, že kasačná sťažnosť sťažovateľky nemá náležitosti ustanovené zákonom, pričom sa neuplatní postup podľa § 450 ods. 1 SSP, keďže ide o prípad podľa § 449 ods. 2 písm. a) SSP (výnimka z obligátneho zastúpenia advokátom v kasačnom konaní), kasačný súd postupom podľa § 459 písm. e) SSP kasačnú sťažnosť sťažovateľky ako neprípustnú odmietol.

22. O náhrade trov kasačného konania bolo rozhodnuté podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 171 ods. 1 SSP a contrario. Sťažovateľka procesne zavinila odmietnutie kasačnej sťažnosti, pretože podala kasačnú sťažnosť bez jej obligatórných náležitostí, preto žalovaný má právo na náhradu trov. Tieto mu však neboli priznané preto, lebo zo súdneho spisu nevyplývajú. Žalobkyni 2/ trov kasačného konania nevznikli, preto jej náhradu trov kasačného konania kasačný súd nepriznal.

23. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e** je prípustný opravný prostriedok.